

2017. gada Sv. Alberta draudzes svētceļojuma dienasgrāmata

5. augusts

Svētceļojuma pirmā diena: Rīga - Zilupe

Mēs, Rīgas svētā Alberta draudzes svētceļnieku grupa, sasniedzām šodien Zilupi. Jau otro reizi sākam svētceļojumu ar braucienu ar vilcienu, šoreiz tie bija kādi 300 km. Līdz Rīgai ir 300 km, līdz Maskavai 600 km..

Viena no dalībniecēm, Andželika, kura pirmo reizi iet svētceļojumā, teica: "Es neticu, ka es esmu šeit". Vairāk vai mazāk mēs visi varētu parakstīties zem šiem vārdiem. Jo katram vajadzēja atstāt ģimeni vai draugus, vai darbu, vai citus plānus, lai ietu uz Aglonu. Šie vārdi atklāj nevis neticību, bet

ticību uz Dievu.

Mēs Dievam veltām laiku, lai ieklausītos Viņa vārdā kopā ar brāļiem un māsām Kristū, lai Viņu pieņemtu sv. Komūnijā, lai Baznīcas priekšā pateiktu Dievam "jā vārdu": Kungs, es ticu tam, ko Tu esi atklājis, stiprini manu ticību ikdienā.

Es domāju, ka ceļš vilcienā bija ļoti evaņģelizācijas garā, jo skaistas dziesmas, klusas un priecīgas sarunas ienesa mīlestības civilizācijas realitāti, Svētā Gara darbību.

Ka šī diena būs neparasta, mūs pārliecināja jau rīta sv. Mise, kuru celebrēja trīs priesteri: prāvests t. Krišjānis, t. Staņislavs un vēl viens tēvs no Polijas no

redemptoristu kongregācijas, kura evaņģelizē caur radio, televīziju, augstskolu, presi un garīgo literatūru. Tā bija kā zīme tam, ka visi mūsu vārdi un darbi ir vajadzīgi pasaulei, lai tā redzētu mūsos Dieva Dēlu Jēzu Kristu.

Kungs, pārveido mūs tā, lai mēs staigātu Tavā gaismā!

Liels paldies kontrolieru kungiem vilcienā par visu palīdzību un mūsu saimniekiem Zilupē, tehnikumā. Lai Dievs svētī arī Zilupes draudzi, jo šodien apmeklējām kapelu, kur rīt būs sv. Mise.

t. Staņislavs Kovaļskis OFMCap

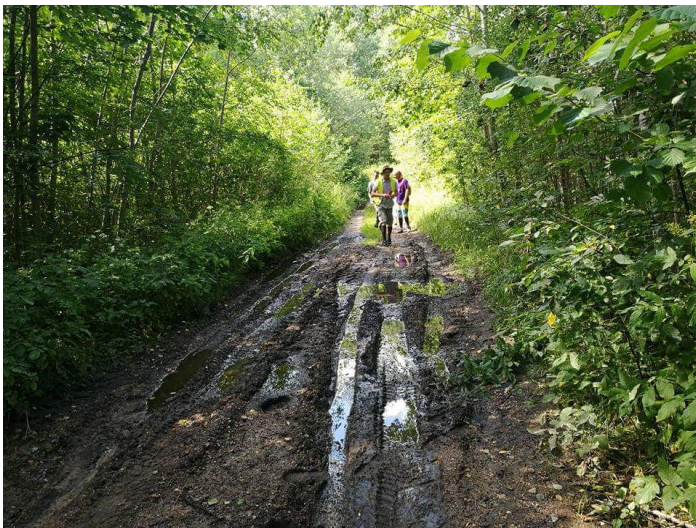
6. augusts

Svētceļojuma 2. diena: Zilupe - Pasiene

Šodien visi svētceļnieki bija jau no paša rīta iegrimuši dziļās pārdomās, svētajās pārdomās, un šis sevišķs klusums bija kā pierādījums tam, ka visi nopietni ņem vērā to, ka svētceļojums ir dāvana no Dieva un Dieva laiks.

Nevar pat īsi nerakstīt par pateicību gan Dievam, gan Zilupes draudzes prāvestam pr. Jānim Kupčam un tās iedzīvotājiem, un mūsu saimniekiem skolā. Mēs par viņiem lūdzāties sv. Misē un no visām sirdīm dziedājām Dievam par godu - gan skaistajā kapelā, gan ceļā uz Pasieni.

Un vēl brīnums, Dieva mīlestības brīnums, kas ir laikam pierasts dievbijīgiem cilvēkiem Zilupē, jo pēc sv. Mises kopā ar Prāvestu mūs uzaicināja uz brokastīm, un, kā atklājās, Prāvests ļoti skaisti mums stāstīja par vēsturi. Un beigās mums bija prieks

redzēt jaunu baznīcu iekšā; vēl notiek darbi, bet mēs ceram, ka tā būs ļoti skaista Jēzus Sirds baznīca. Mēs tikām uzaicināti uz gaidīto baznīcas pasvētīšanu, kura notiks varbūt jau nākamajā gadā.

Sākās jau normāli, svētceļniekiem piemēroti ceļi, tas nozīmē, ka ne tikai asfalts, bet arī neatkārtojamie lauku un mežu celiņi, kurus bieži šķērso stirnu un citu dzīvnieku pēdas. Grupa turas kopā, jo mums vienkārši labi kopā būt, iet, lūgties, izpildīt dežūras un citus pienākumus. Sevišķi liels paldies visiem brīnišķīgiem un brīnišķīgām virtuves kalpotājiem un kalpotājām, kuras gatavo bezgalīgi (bet protams šīs dzīves virs zemes proporcijās un robežās) garšīgas maltītes.

Pat latvāņi, kurus redzējām augam pie ceļa, mums netraucēja uzklaustīties br. Jāņa katehēzi par svētceļojumu jēgu un vēsturi, kā arī otro daļu par sv. rožukroni. Ceļā tika nodziedāts Dieva žēlsirdības kronītis, kurā, pēc mana lūguma, tika mainīti daži vārdi, lai būtu labs un precīzs tulkojums.

Kad atnācām spēka un prieka pilni Pasienē, un atradām skaisto skolu, kura mūs uzņēma, tad devāmies uz Pasienes pērli - Romas katoļu baznīcu. Par šo baznīcu skaisti mums pastāstīja Alise un vēlāk drusciņ mēģinājām saprast, kādi svētie tika uzgleznoti uz svētbildēm un kādu svēto figūras atrodas uz altāriem. Un, ziniet, gāja mums ļoti labi.

Mēs ātri iegājām liturģiskajā dzīvē un izpaužas, starp citiem, arī caur to, ka arvien līdzīgi kapucīniem mūsu formācijas klosteros mēs mierīgi un vienā ritmā skaitām breviāru.

Rīt visu dienu iet kopā ar mums Radio Marija Latvijā, tāpēc aicinām visus uz sv. Misi, kura tiks svinēta Pasienes pēcdominikāņu baznīcā.

Ceļā un svētajā Misē, un visās citās lūgšanās, mēs lūdzāties par Jums, dārgie lasītāji, par Prāvestu t. Krišjāni, sv. Alberta draudzi, Olaines draudzi, tēviem kapucīniem, mūsu visām draudzēm un ģimenēm, par slimajiem. Un pateicamies Jums par jūsu lūgšanām mūsu nodomā.

t.Staņislavs Kovaļskis OFMCap

7. augusts

Svētceļojuma 3. diena: Pasiene - Istra

Katru dienu Dievs rūpējas par mums un viena no tā zīmēm ir ikdienišķs lietus, kurš mazgā mūsu mašīnas. Arī vakar vakarā stipri lija, bet tas mums netraucēja, jo mēs jau bijām Pasienes skolā, kur mūs laipni uzņēma. Liels paldies Jums!

Kad cilvēks iet svētceļojumā, tad atklāj to pakāpeniski. Piemēram man sākās svētceļojuma sevišķs atribūts - gulēšana uz grīdas. Viss normāli, tā, kā vajadzētu būt. Kāda ir svētceļnieka atbilde? Pateicība Dievam.

Šodien pievienojās nākamie elementi jeb atribūti. Pirmais, tā ir svētā Mise kopā ar "Radio Marija Latvijā", kam bija gan ticības liecības nozīme, gan evaņģelizācijas iespēja. Un otrais evaņģelizācija ceļā - cilvēku satikām maz, bet caur "Radio Marija Latvijā" klātbūtni brīnišķīga priesterā Pētera Skudras personā mēs varējām lūgties kopā ar klausītājiem un stāstīt par to, kā mums iet, kādos nodomos mēs lūdzamies un pateikt, kādas interesantas lietas, es ceru, intervijās. Es, piemēram, pasvītāju to, ka svētceļojumā ir divu kategoriju cilvēki: tie, kuri iet uz Aglonu, un tie, kuri dažādu iemeslu dēļ palika mājās. Mēs lūdzamies viens, bet kad atgriezīsimies mājās, no mums prasīs liecību - piemēram, kā svētceļojums attīstīja mūsu ticību, cerību un mīlestību. Un vajadzēs liecināt - ar prieku. Bet tad mēs pateiksim: parādiet mūsu lūgšanu augļus savā dzīvē. Tad lūk, ne tikai tiem, kuri iet, jāmaina savā dzīvē, bet arī tiem, kuri saņem mūsu lūgšanu augļus.

Un vēl viens svētceļojuma elements - nogurums. Pēdējos 4 kilometrus es negāju, bet braucu ar mašīnu kā pasažieris. Jāatpūšas, lai rīt - vai no rīta, vai pēcpusdienā, ietu ar grupu tālāk.

Man šodien bija katehēze par Dieva žēlsirdību. Materiālus tai var atrast mājāslapā: uzticies-jezum.mozello.lv.

Vēlreiz liels paldies Pasienes draudzes prāvestam Jānim un visiem iedzīvotājiem par viesmīlību un iespēju svinēt sv. Misi skaistajā baznīcā Pasienē. Un liels paldies nākamās skolas saimniekiem jaunā nakšņošanas vietā, jo rīt būs sv. Mise Istras baznīcā.

Es aicinu visus Cien. Lasītājus dzīvot un lūgties ar pašāvēību uz Dievu un darīt žēlsirdības darbus saviem tuvākajiem visu mūžu, jo visa

dzīve ir svētceļojums pie Dieva.

t. Staņislavs Kovaļskis OFMCap

8. augusts

Svētceļojuma 4. diena: Istra - Šķaune

Es tagad atrodos neparastā vietā, kur ir kādas īpašas lietas. Bet par to būs tālāk.

Šodien man ir arī neparasta diena, jo es negāju, bet vienkārši atpūtos.

Sākumā - lielas pateicības Istras skolas saimniekiem, kuri mūs uzņēma un mums bija iespēja padzīvot skolā kalna virsotnē, kuras pakājē mirdzēja saulē ezers. Bet blakus skolai atrodas Romas katoļu baznīca, kura ir gan veca, gan jauna. Veca - jo

katrs svētceļnieks, šodien svētajā Misē tika pasvētīts.

t. Staņislavs Kovaļskis OFMCap

9. augusts

Svētceļojuma 5. diena: Šķaune - Svariņi

Neviens nezināja, ko nozīmē Šķaune. Un šodien es pajautāju mānai, ko vāciski nozīmē schaun? -Aita. Nu tad mēs zinām, kur nakšņojām.

Es rakstu par šo Aitu, jo pa ceļu satiekam ciematus un vietas ar dažādiem nosaukumiem tā, ka vēstures slāņi atklājas mūsu acu priekšā. Un arī jau daži priesteri un citi iedzīvotāji mums stāstīja par viņu apkārtni un baznīcu vēsturi, gan seno, gan jauno. Tad mūsu svētceļojumam ir arī tāds vēsturiskais aspekts.

Liels paldies Landskoronas Prāvestam pr. Aivaram Kursītim un visai draudzei par laipno uzņemšanu un par iespēju svinēt skaistajā Laskoronas baznīcā sv. Misi. Un mēs nebijām vieni paši. Pie altāra lūdzās 5 priesteri no draudzes un trijām svētceļnieku grupām (kopā ar mums lūdzās svētceļnieki no Valmieras un no dominikāņu grupas).

Liels paldies arī t. Sergejam OP par bagāto sprediķi, kurā runāja par svētajiem (sv. Terēze Benedikta no Krusta - viņas svētkos, sv. Dominiks un sv. Francisks).

Liels paldies arī Paulai par brīnišķīgo lekciju par sv. Terēzi Benediktu no Krusta, kuras piemērs mūs visus stiprina, lai mēs vienmēr meklētu

celtniecības darbi sākušies 1933. gadā un 1939. gadā bīskaps Boļeslavs Sloskāns pasvētīja šo jaunbūvēto, bet nepabeigto, baznīcu. Padomju laikos iekšā bija gan zirgu stallis, gan kādu laiku sporta zāle.

Cien. Annas kundze no Istras draudzes mums stāstīja arī to, ka tikai 1990. gadā viņa ar citiem katoļiem sāka kārtot baznīcas namu, sākumā tikai prezbitēriju, un tur lūgties. Pēc kāda laika tika svinētas pirmās sv. Mises. 2007. gadā bīskaps Jānis Bulis konsekrēja Istras baznīcu. Tad liela pateicība Annas kundzei, ka atvēra baznīcu gan vakar vakarā, lai mums būtu Vissvētākā Sakramenta adorācija plkst.20.00-21.00, gan šodien, lai svinētu sv. Misi svētā Dominika piemiņas dienā. Un sevišķs paldies Prāvestam pr. Artūram.

Tā jau bija ceturtdiena, kad sv. Dominiks mums atgādina par saviem brāļiem, kuri strādāja un kalpoja Latgalē XVII-XIX gadsimtos.

Sprediķī es pieminēju draudzību starp dominikāņiem un franciskāņiem un, ja Dievs dos, tad šodien vēl satiksim dominikāņu svētceļnieku grupu. Un brīnumi tā arī notika Šķaunē.

Tad šobrīd mēs esam Šķaunē, jo mūs laipni uzņēma Tautas Nama saimnieki. Liels paldies.

Es sēžu pie galda, bet apkārt visdažādākie priekšmeti vajadzīgi, lai ražotu audumus no līnēm, kā, piemēram, vērpjamais ratiņš, stelles un citi.

Šodien mēs satikām Šķaunē grupu no Valmieras, tad rīt, Landskoronas baznīcā, visas trīs grupas svinēs svēto Misi. Liels paldies Prāvestam pr. Aivaram par skaisto stāstu par baznīcu (190 gadi!) un par sarunu par Dieva žēlsirdību.

Ahā, vēl viena lieta. Svētās Māsas Faustīnes Kovaļskas divas fotogrāfijas, kuras saņēma vakar

patiesību. "Kas meklē patiesību, meklē Dievu, ja pat to nezina" - tā no galvas es tagad citēju sv. Terēzes Benediktas uzrakstītus vārdus.

Šobrīd mēs atrodamies Svariņos, Tautas Namā. Liels paldies Cien. Saimniekiem.

Un tā, kā no paša sākuma mēs ejam pa tēvu dominikāņu zemi ("Dominikana"), ceļā mēs dažas reizes satikām dominikāņu grupu un šonakt nakšņojam zem viena jumta. Tā arī ir Dieva svētības zīme.

t.Staņislavs Kovaļskis OFMCap

10. augusts

Svētceļojuma 6. diena: Svariņi - Ezernieki

Pirms dažiem gadiem KATOĻU BAZNĪCAS Vēstnesī lasīju par kādu bīskapu, kurš bija gans arī Latgalē un viņš XVIII gadsimta vidū teica apmēram tādus vārdus: "No Latgales visi velni tika izmesti". Šie vārdi lieliski atdod reliģisko situāciju laikos pēc ziemeļu kara un vienlaicīgi liecina par diecēzes priesteru, dominikāņu un citu mūku paveikto evaņģelizācijas darbu. Valodas barjera Baznīcā nav nekāda barjera, par ko liecina šo evaņģelizatoru kalpošana.

Arī nav nekāda barjera līdzekļu trūkums, jo šajās dienās mēs klausījāmies stāstus par evaņģelizācijas punktiem, kur bija vienkārša kapela un vienkāršs mini-klosteris, bet tā izskatījās daudz draudžu sākumi.

Šeit es gribu uz brītiņu pievērst uzmanību ticīgiem kungiem, kuri līdzdarbojās evaņģelizācijas

laukumā. Pirmo piemēru es ņemšu ne no Latgales, bet no Viļņas, kur kāds liels kungs uzbūvēja ļoti skaistu baznīcu, bet iekšā, pie pašas ieejas, uz grīdas, ievietoja plāksnīti ar savu vārdu un uzvārdu, kā arī ar pazemīgo lūgumu lūgties par viņa dvēseli. Tāpat kāda kundze Latgalē, netālu no Preiļiem, ārā uz akmens pakāpieniem pavēlēja uzrakstīt savu vārdu un uzvārdu, kā arī lūgumu lūgties par viņas dvēseli. Rīgā arī ir līdzīgi lūgumi, piemēram, uz kapiem pie sv. Miķeļa kapelas, sv. Miķeļa kapsētā. Ir arī priekšmeti, kā piemēram biķeri, kurus uzdāvināja kāds kungs un caur to vēlas, lai lūgtos par kāda mirušā dvēseli (viens piemērs, lai būtu tā konkrētāk: - tulkoju no poļ. val. fragmentus no teksta uzrakstīta uz biķera - "Feliksa upuris baznīcai 1900. gada 28. aprīlī [11. maijā] ar lūgumu palūgties par Eugenijas dvēseli").

Mēs mūsdienās ejam pa šo zemi svētceļojumos, lai atgrieztos un lai dziedātu ciematos un mežos Dievam par godu. Un varbūt kāds padomā, kāpēc situācija ir tāda, kā redzams, un šīs skaistās baznīcas un baznīciņas ir kā ne no šīs pasaules. Un varbūt kāds domā par iespējām vai neiespējamību, lai uzlabotu situāciju. XVIII un XIX gadsimta (ne tikai, protams) gani un kungi zināja, ko darīt, lai rūpētos par tautas reliģisko dzīvi un iespējamo

labklājību. Viņi ļoti labi zināja, kā "sasiet debesis ar zemi". To var darīt uz viena droša pamata. Pamats ir viens: Jēzus Kristus.

Šī diena arī bija ar sv. Dominiku, jo daži no mūsu grupas svinēja sv. Misi kopā ar dominikāņu grupu. Hmm, interesanti, vai tēvu dominikāņu Latgalē nebija pirms diviem gadsimtiem vairāk, nekā tagad visu garīdznieku? Lai tas ir priekš mums uzaicinājums lūgties - vēl karstāk - par paaicinājumiem. Jo lūk apmēram pēc nedēļas uzņemšana Rīgas Garīgajā Seminārā.

t.Staņislavs Kovaļskis OFMCap

11. augusts un 12. augusts

Svētceļojuma 7. un 8. diena:

Ezernieki - Andrupene - Priēžmale

Vakar diena jau nebija tik klusa. Tā sākās ar sv. Misi Bukmuižas sv. Ludviga baznīcā. kopā ar mūsu grupu bija vēl svētceļnieku grupas no Rīgas Kristus Karaļa draudzes un no Šķilbēnu un Baltinavas draudzēm, un, protams, Bukmuižas draudzes pārstāvji.

Tāpēc arī pie altāra svinēja Jēzus Kristus Upuri pieci priesteri. Tā arī bija jau otra sv. Mise - pirmo celebrējām iepriekšējā dienā. Liels paldies visiem priesteriem, konsekrētām personām (bija Cien. klostermāsa no Rīgas un trīs kapucīni) un lajiem, bet sevišķi Bukmuižas draudzes Prāvestam par iespēju

svinēt Euharistiju. Tā bija sv. Klāras piemiņas diena, tāpēc mani uzaicināja runāt sprediķi.

Un šajā dienā ļoti svarīgs bija ezers pēc ceļa stiprajā saulē. Ne tikai tādā veidā brālis ūdens mums palīdzēja, jo, kad iznesām ārā desiņas un sāka degt brālis uguns, sāka līt un atgriezāmies skolā uz vakariņām.

Vēl viena sevišķa lieta. Koncerts. Es neredzēju visu, bet parādījās tik daudz talantu un tik brīnišķīgu talantu, ka pašās beigās pat es sāku ticēt, ka arī es protu dziedāt un gandrīz piecēlos, lai dziedātu, piem. "Aizgoja sauleite aiz mokunīša". Liels paldies Bukmuižas skolas saimniekiem.

Liels paldies Andrupenes draudzes Cien. Prāvestam pr. Jānim un visai draudzei, gan par vakara lūgšanu baznīcā (Vissvētākā Sakramenta adorācija un aizlūgšanas) un par sv. Mises svinēšanu ar draudzi un Maltas grupu. Tāpēc bija 5 priesteri (4 pie altāra plus viens biktskrēslā). Konsekrēto personu arī bija daudz: klostermāsa un 4 kapucīni.

Arī svarīgi mūsējiem, ka Euharistija notika vairākumā latgaliski, lai mēs arvien dziļāk ieietu Dievmātes garīgumā, kuru saprast Latvijā bez Latgales nav iespējams.

Liels paldies Andrupenes Tautas Nama saimniekiem par laipno uzņemšanu.

Šīs divas dienas bija ļoti karstas un es ceļā pirmo reizi izdzēru veselu ūdens pūdeli (0.5 litra). Paldies br. Jānim par skaistām un dziļām katehēzēm, kā arī brāļiem un māsām par garīgām sarunām.

Paldies Priēžmales Tautas Nama saimniekiem, jo tagad jau esam šeit. Un interesanti, ka pagasta

nosaukums Kastuļiņa nozīmē... baznīciņa.

Lai Dievs svētī visus Cien. Lasītājus un Labdarus, un lai Dieva Māte izlūdz visas nepieciešamas žēlastības.

t.Staņislavs Kovaļskis OFMCap

13. augusts

Svētceļojuma 9. diena: Priežmale - Jaunaglonā

Liels paldies Priežmales iedzīvotājiem par viesmīlību. Pēc atpūtas šodien no rīta devāmies ceļā, lai sasniegtu Jaunaglonu.

Es maz rakstīju par šīm sarunām, kuras man bija ceļā uz Aglonu, praktiski tikai, ka bija, ka bija vērtīgas un vajadzīgas. Šī forma, kuru sāku jau 2009. gadā, kad es gāju ar Rīgas Svētās Trīsvienības svētceļnieku grupu, bija derīga arī nākamajos svētceļojumos - es gāju kā pēdējais. Tam bija divkārsa nozīme: veste uz mugursomas kā redzama zīme mašīnām; bet es vienmēr gatavs uzklaustīt grēksūdzi vai garīgajai sarunai. Es pateicos visiem, ar kuriem man bija sarunas; es ticu, ka tajās arī bija Dieva svētība.

Šodien ceļā arī bija laiks sarunām un lūgšanai. Pēc tam skaistajā un vecajā Bērzgales baznīcā svinējām svētdienas svēto Misi, kurā Kungs Dievs mūs piepildīja ar savu mieru un aicināja paļauties uz Viņu.

Pēc šīs pēdējas sv. Mises ceļā bija pēdējās pusdienas ceļā un arī tāpat pēdēja konference. Šajā konference runāju dažus vārdus pateicoties kuriem, es ceru, vieglāk būs atšķirt mūsu māsu miesīgo nāvi no otrās nāves, un drošāk būs staigāt Kunga ceļus

Kunga gaismā.

Mūsu svētceļojums uz Aglonu ātri noslēgsies, bet dzīve Dievā nekad nebeigsies. Rūpēsimies par vienotību ar Dievu, lai mēs vienmēr atrastos Viņa gribā - uz ko mūs aicina svētais Francisks.

Rīt ejam uz Aglonas baziliku, lai palūgtos pie Dievmātes svētbildes, lai izteiktu viņai pateicību par izlūgtām žēlastībām un lai piedalītos svētceļnieku sv. Misē plkst.12:00.

Lai šīs pēdējas dienas tiktu piepildītas ar Dieva svētību.

Tiksimies Aglonā, tiksimies svētceļojumā, tiksimies dzīvē. "Staigāsim Kunga gaismā!"

Un rūpēsimies par savu labo formāciju Baznīcā, lai katram būtu kāds konkrēts pienākums draudzē vai lūgšanas grupā.

t.Staņislavs Kovaļskis OFMCap

Noslēgumā

Paldies par brīnišķīgo kopā būšanu, lūgšanām un atbalstu no visiem labdariem!

Šī gada svētceļojums uz Aglonu ir noslēdzies, taču turpinām nest viens otru lūgšanās.